

**MECH
TECH**

برش (Mech Tech)
ضمیمه علمی خمش

خمش

خبرنامه مکانیک شریف
دوره ۲۶، شماره ۷، خرداد ماه ۹۸

شماره آخر
دوره ۲۶

کار من آموزی؟

همکاران این شماره:

امیرمحمد فلاح، عرفان اعتصامی، ستاره بیات، علی لاجوردی، مرتضی شکاری، امیرمهدی حسنی، مریم عراقی، حمیدرضا فتحی، پویا عرب، سینا غلامی، المیرا غضنفری، محمد مهدی سخایی، علیرضا حائری زاده، محمد تاج بخش، محمد عباس زاده

صاحب امتیاز: انجمن علمی دانشکده مهندسی مکانیک (محور)

مدیرمسئول: حمیدرضا فتحی

سر دبیر: سید محمدحسین قاسمی

معاون سر دبیر: ستاره بیات

ویراستار: محمدحسن خواجه دهی

صفحه آرا: جمعی از صفحه آرایان (به جور جمع شد دیگه!)

در این شماره می خوانید:

این شماره از خمش تقدیم می شود به

دانشجویی که با هزار آمل و آرزو

دنبال کارآموزی می رود؛ ولی تنها

چیزی که نصیبش می شود افسوس

زمان از دست رفته است.

با ما در ارتباط باشید!

۳	@khamesh_mehvar
۵	@mehvargroup
۷	mehvar_group
۹	mehvar.mech.sharif.ir
۱۱	
۱۲	

مصاحبه

گزارش (۱)

پرونده

گزارش (۲)

هنر و ادبیات

صفحه آزاد

ایثار دانشجویی

امیرمهدی حسنی، مهندس مکانیک ۹۳

با مدعی مگوید اسرار عشق و مستی
تا بی خبر بمیرد در درد خودپرستی

یک کار راضی شویم! بایستی به ابعاد دیگر شخصیت خود نیز بها دهیم و موجبات رشد آن ها را فراهم کنیم. اگر بخواهیم با مسیر عادی موجود در دانشگاه به پیش برویم، در نهایت تعدادی فرمول و تعریف در دست خواهیم داشت که بسیار ناپایدار بوده و هیچگاه نمی توانیم در پشت دیوارهای دانشگاه با آن ها کاری به پیش برد. اما این فعالیت ها به ازای هزینه های خود، مزایایی هم به همراه دارد که فرد می تواند فعالیت گروهی، تصمیم گیری، مسئولیت پذیری، کار اجرایی و تعامل با افراد را تجربه کند. و همچنین، تجارب گران بهایی به دست آورد که توشه و ذخیره راه بعد از دوران تحصیل خود قرار دهد! فعالیت دانشجویی مقدس است! باید برای آن هزینه پرداخت کرد! باید از خود گذر کرد! باید تمام توان خود را در راستای بهبود دانشگاه به کار برد تا آن را به عنوان نمونه کوچکتر جامعه، ارتقا داد.

اگر همراه هستی بسم الله!

فعالیت دانشجویی پلی به سوی تجارب گران بها است؛ که هر فرد دغدغه مند و فعالی بایستی حداقل یک بار در طول عمر دانشجویی خود، آن را تجربه کند. فعالیت دانشجویی مقدس است! زیرا هر فرد برای آرمان های دیگر دانشجویان تلاش می کند. فرد فعال، خودش را وقف برنامه ها می کند تا دوستانش محیط بانشاطتری را تجربه کنند. با ایثار و گذشت از خود، درس و کار برای هم دانشگاهی خود تلاش می کند تا وی از زندگی در شریف لذت ببرد! شریف را تبدیل می کند به جایی بهتر برای زیستن! اکثر ما انسان ها افراد تک بعدی ای نیستیم که فقط به انجام

عکس دسته جمعی جشن یاد استاد ۹۷

از خانم مهندس شرکت تا رکورددار معاونت دانشجویی!

مصاحبه با دکتر فمید افلاح رجب زاده

امیر محمد افلاح، مهندس دریا ۹۷

مریم عراقی، مهندس مکانیک ۹۵

به بهانه‌ی ۲۵ سالگی محور، تصمیم گرفتیم برای مصاحبه به سراغ خانم دکتر افلاح برویم، کسی که شاید بیش از هر استاد دیگری در دانشکده‌ی مکانیک در سال‌های اخیر در کار دانشجویی بوده باشد. این مصاحبه در بردارنده‌ی مطالبی خواندنی و صحبت‌هایی ناشنیده از ایشان است.

خمشما - شما از چه سالی وارد دانشکده شدید؟

من سال ۹۱ وارد دانشکده شدم. قبل از آن حدود ۳ سال در پژوهشگاه هوا و فضا کار می‌کردم. - چه مدت معاون دانشجویی **خمشما** بودید؟

را جوری می‌چینی که آن تایم خالی باشد در حالی که کلی کار دیگر داری، و بعد تازه ساعت ۴ و ربع سر و کله‌ی بچه‌ها پیدا می‌شود! **خمشما** - فعالیت‌های دانشجویی در دوره‌های مختلف را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

من همان سال اول مواجه شدم با اینکه هنگام جشن یاد استاد بود ولی هیچ دانشجویی نبود که بیاید آن را برگزار کند. از طرفی نامه‌ای هم داشتم از بچه‌های ورودی که چرا هیچ فعالیت‌ی در دانشکده نیست؟ هیچ بازدید یا جشنی برگزار نمی‌شود و مثلاً با رسانه مقایسه کرده بودند. این شد که من آن سال جلسات زیادی با دانشجویان برگزار کردم و از بچه‌های محور آن زمان پرسیدم که چرا فعالیت نمی‌کنید. در انتخابات انجمن علمی آن سال هم کاری که کردم این بود که به بچه‌هایی با آن‌ها مقاومت داشتم و شناختی نسبی داشتم، خودم تلفن کردم که در انتخابات کاندید شوید و شرکت کنید (چون معاون دانشجویی بودم به شماره‌ها دسترسی داشتم). و خدا رو شکر نتیجه داد و اون بچه‌ها وارد شورای مرکزی محور شدند فعالیت‌ها آغاز شد. من یادم

فکر می‌کنم در این زمینه در کل دانشگاه رکورددار هستم؛ من ۵ سال معاون دانشجویی بودم. این حکم در واقع دو ساله است، دو سال م تمدیدش می‌کنند، اما در مورد من خورد به تعویض رؤسای دانشکده و شد ۵ سال. از همان ابتدای ورودم به دانشکده - تابستان سال ۹۱ وارد شدم و از آبان یا آذر همان سال حکم معاونت دانشجویی من خورده شد - دو سال معاون دانشجویی بودم، بعد این سمت به دکتر مرادی محول شد و بعد وقتی ایشان مدیر فرهنگی دانشگاه شدند، دوباره قرعه به نام من افتاد.

خمشما - معاون دانشجویی بودن چگونه است؟

من مدتی در پژوهشگاه هوا و فضا بودم و در نتیجه با تعدادی کارمند و استاد در ارتباط بودم، یا استادی که در دوران دانشجویی داشتم استاد نسبتاً سخت‌گیری بود، در ابتدای کار با دانشجویان این مشکل را داشتم دانشجوی، حرفش حرف نیست؛ ساعتش ساعت نیست، متوجهید؟ [خنده] لذا معاون دانشجویی بودن برای من مقداری استرس‌زا بود. مثلاً قرار می‌گذاری که بچه‌های محور ساعت ۳ تا ۳ و نیم بیایند و برنامه‌ها

هست که ما همان تابستان با دکتر دورعلی رفتیم بازدید به نیروگاهی که دکتر در اونجا کار می‌کرد. به نظرم بعد از آن تا به اینجا، روند فعالیت بچه‌ها و ایده‌هایشان هر سال رو به رشد بوده است و الآن وضعیت خیلی خوبی دارد.

– به نظر شما یک دانشجوی

فارغ التحصیل کارشناسی

چه قدر مهارت کسب

می‌کند و برای ورود به بازار

کسب و کار آماده می‌شود؟

من هم در زمان فارغ التحصیلی مهارت‌هایی را نداشتم، هرچند این سوال خیلی بستگی به خود دانشجوی دارد؛ این که سر کلاس‌های درسی چه طور حاضر می‌شود، چه درس‌ها و واحدهایی را انتخاب می‌کند، چه پروژه‌هایی را می‌گیرد و این که بگوییم چه قدر درس‌ها و اساتید میتوانند فرد را برای صنعت آماده بکنند، یه کم کلیشه ای حرف زدیم. بگذارید برایتان یک خاطره تعریف کنم: زمانی که من فارغ التحصیل شده بودم بلافاصله کنکور ندادم و برای کار در یک شرکت فعال در حیطه نفت و گاز به عنوان مهندس فروش مشغول به کار شدم. هر چند کارم برآورد قیمت تجهیزات نفت و گاز برای شرکت در مناقصه بود و در اولین کارم که برآورد قیمت خط جوش بود، قیمت یک سری از المان‌های جزئی (الکتروودهای خط جوش) را در نظر نگرفتم، سرمهندس بعد از خواندن گزارش من، صدایم کردند و گفتند: «از شریف اومدی و نمی‌دونی باید خط جوش را هم محاسبه کنی؟» در حالی که جوابی نداشتم که بدم، هر چند من در دانشگاه جوش را گذرانده بودم ولی این ریزه کاری‌هایی هست که مربوط به خود فرد می‌شود و نمی‌توان آن را به گردن دانشگاه انداخت و گفت دانشگاه آن را یاد نداده است!

به نظر من دانشگاه موظف است پایه‌های علمی فرد را تقویت کند؛ در دانشگاه هر درس به تنهایی تدریس می‌شد و دیده می‌شود ولی صنعت همه را کنار هم می‌خواهد! به نظرم هر صنعت باید دوره‌هایی برگزار کند و فرد را برای خودش آماده کند. دانشگاه که نمی‌تواند وارد همه صنایع شود و ریزه کاری‌های همه صنایع این گفتمان خیلی مهم است، دیده می‌شود که نه تنها در دانشگاه‌ها بلکه در نقاط مخالف مملکتان یک طرف میز فقط غر می‌زند و طرف دیگر باید پاسخ‌گو باشد؛ اگر این‌ور میز و آن‌ور میز سعی کنند «با هم» مشکلات را حل کنند همه چیز درست می‌شود.

را آموزش دهد. در مجموع به نظرم اگر در ۴ سال دانشجویی، حواستان جمع باشد آن چه که لازم است را یاد می‌گیرید، بقیه‌اش بستگی به صنعتی دارد که وارد آن می‌شوید. – به نظر شما اگر به یک سری مهارت‌های عمومی برای هر صنعت فکر کنیم، هر دانشجوی چه طور می‌تواند آن مهارت‌ها را کسب کند؟

مثلاً چند شب پیش من مقاله‌ای خواندم در کانال شورای صنفی که یکی از بچه‌ها نوشته بود؛ که گفتمان شورای صنفی دارد راه به خطا می‌رود. در این سال‌ها در تمام جلسات و ... سعی کرده‌ام همین را به بچه‌ها بگویم؛ که تعامل و گفت‌وگوست که می‌تواند ما را به چیزی که می‌خواهیم برساند. این یک مهارت است، مهارت گفت‌وگو به جای به کار بردن زور و جنگ که طرف مقابل هم جبهه بگیرد. این گفتمان و روش می‌تواند در همه جای مملکت کمک‌کننده باشد. خیلی خوب است که استادان ما سر کلاس، در کنار درسشان به این مهارت‌ها

هم بپردازند؛ البته این مستلزم آن است که دانشجوی حداقل آدابی را در رفتار خودش سر کلاس نشان دهد. یا مثلاً مهارت نامه‌نگاری و ایمیل زدن و گزارش نوشتن و ... را تصور کنید، این توانایی‌ها و مهارت‌های به ظاهر پیش پا افتاده در آینده می‌تواند بسیار در زمینه‌ی کاری فرد تاثیرگذار باشند. ایمیل بعضی از دانشجویان را که می‌بینم متوجه می‌شوم حتی بعضی از نکته‌های ابتدایی نامه‌نگاری را هم رعایت نکرده‌اند! من در مواردی این نکته‌ها را یادآوری می‌کنم ولی بعضاً دفعات بعدی نیز همین اشتباهات قابل مشاهده‌اند! پس خیلی محتمل است که در کارتان در آینده به مهارت‌هایی مانند روابط اجتماعی، نوشتن و گرفتن اسپانسر احتیاج داشته باشید. بدون شک انجام فعالیت‌های دانشجویی - مثل

بدون شک انجام فعالیت‌های دانشجویی - مثل محور - این آداب و مهارت‌های اجتماعی را به دانشجویان یاد می‌دهد و شخصیت آن‌ها را به مرور زمان دچار تحول می‌کند

محور - این آداب و مهارت‌های اجتماعی را به دانشجویان یاد می‌دهد و شخصیت آن‌ها را به مرور زمان دچار تحول می‌کند. من واقعا معتقدم که گفت‌وگو افراد را رشد می‌دهد. به شخصه در تعامل با بچه‌های خیلی چیزها را یاد گرفتم و امیدوارم برای بچه‌ها نیز اینگونه بوده باشد. این گفتمان خیلی مهم است، دیده می‌شود که نه تنها در دانشگاه‌ها بلکه در نقاط مخالف مملکتان یک طرف میز فقط غر می‌زند و طرف دیگر باید پاسخ‌گو باشد؛ اگر این‌ور میز و آن‌ور میز سعی کنند «با هم» مشکلات را حل کنند همه چیز درست می‌شود.

کارآفرینی از جنس بین رشته‌ای

مریم عراقی، مهندس مکانیک ۹۵

در رویداد روند که هفته‌ی آخر فروردین ماه ۹۸ به همت محور و مرکز کارآفرینی در دانشکده برگزار شد، جلسه‌ای با حضور دکتر بهزادی پور برگزار شد تا ایشان از روند و مسیر کارآفرینی در حوزه‌ی خودشان بگویند. نوشته‌ی زیر خلاصه‌ای از صحبت‌های ایشان است.

لذا دوباره گشتم و متوجه شدم باید با کمی شیفت بروم به سمت حوزه‌ی دیگری. چون با توان بخشی آشنا بودم و دیدم در ایران هم به شدت نیاز هست، سوق پیدا کردم به سمت مهندسی توان بخشی به طور چکیده عرض می‌کنم که در حوزه‌ی مهندسی توان بخشی، این شانس را داشتم که در تأسیس چند شرکت نوپا که عمدتاً از فارغ‌التحصیلان دانشگاه شریف بودند کمک کنم که یکی از این‌ها در ساخت تجهیزات توان بخشی هوشمند فعالیت می‌کند و دیگری در ساخت ربات‌های پوشیدنی (اگزواسکلتون‌ها). همون طور که گفتم این ربات‌ها کاری لوکس محسوب می‌شوند اما توضیح خواهم داد که چگونه می‌شود این کار لوکس را تجاری کرد.

به این ترتیب می‌رسیم به حوزه‌ای که من چندین سال است به طور متمرکز در آن فعالیت می‌کنم. اما مهندسی توان بخشی چیست؟ اجازه بدهید ابتدا بگویم چه کسانی مشتریان توان بخشی هستند. ما دو گروه را به عنوان مشتریانمان می‌شناسیم:

یکی افرادی که دچار معلولیت‌های حسی و حرکتی هستند، مثلاً ناشی از شکستگی پا یا جراحی‌های ارتوپدیک، صدمات ورزشی، و یکی صدمات عصبی. که مورد آخر مانند افرادی که دچار بیماری ام‌اس هستند، پارکینسون دارند یا مشکلات کاملاً شناختی مثل آلزایمر دارند.

گلوگاه در این حوزه و مانع و البته فرصت این است که این حوزه بسیار بین رشته‌ای است. یعنی لازم است تعدادی مهندس بروند از توان بخشی و کاردرمانی سر در بیاورند و از آن طرف عده‌ای درمانگر با امکانات مهندسی آشنا شوند. در واقع ضعف نیروی انسانی حس می‌شود و شاید به خاطر سیستم آموزشی ماست؛ سیستم‌های آموزشی در دنیا آدم‌های بین رشته‌ای تربیت نمی‌کند و افراد بر اساس علاقه و استعداد ذاتی‌شان کار بین رشته‌ای می‌کنند.

اگر کسی بخواهد در این حوزه فعالیت کند، مهم ترین موضوع داشتن تیم است؛ یک تیم از چند نفر آدم علاقه‌مند که بین رشته‌ای کار می‌کنند، و ایجاد زبان مشترک بین این‌ها. من مطلقاً صلاح نمی‌دانم تیمی که همه‌ی افراد آن مهندس هستند، حتی اگر بهترین ایده را داشته باشند، بروند به سمت حوزه‌ای مانند توان بخشی.

ادامه دارد....

زیست و پزشکی. لذا من برای استفاده از دانشم شروع کردم به شیفت دادن کاربرد رباتیک از صنعتی مثل بسته بندی به حوزه‌ی پزشکی.

دانشگاه آلبرتا یک هیأت علمی قوی در حوزه‌ی پزشکی و توان بخشی داشت، که خیلی هم خوش‌نام و فعال بودند. من شروع کردم به ارائه‌ی این فناوری به این افراد که دنبال کاربردهای جدید می‌گشتند و با این افراد دو پروژه‌ی صنعتی را جلو بردم: یکی در بیمارستان

توان بخشی یک ربات توان بخشی بود که تبدیل به یک ثبت اختراع شد، و یکی برای یک استاد خون‌شناس که علاقه‌مند به ایجاد یک بانک بزرگ از نمونه‌های خونی بود - که بایوبانک نامیده می‌شود و زیرساخت مناسبی است برای مطالعات دارویی و ژنتیکی - یک سیستم طراحی کردم برای هندل کردن نمونه‌های خونی. این نمونه‌ها در دمای ۸۰- درجه نگهداری می‌شدند. که آن هم به ثبت اختراع دیگری تبدیل شد، و ما داشتیم به سمت تجاری کردن این‌ها حرکت می‌کردیم که من برگشتم ایران.

در ایران متوجه شدم که کاری که من انجام می‌دادم خیلی لوکس محسوب می‌شود؛ وقتی دست‌مزد یک فیزیوتراپیست یا کاردرمانگر ساعتی مثلاً ۴۰ هزار تومان است، این ربات چند صد میلیون باید چند ساعت کار کند تا بتواند هزینه‌ی خودش را در بیاورد. یا مثلاً کسی علاقه به ایجاد چیزی مانند بایوبانک ندارد که ما بخواهیم برایش ربات بسازیم.

به دلیل اینکه نام کارآفرینی بر روی این جلسات هست من هم قرار هست درباره‌ی پتانسیل‌های کارآفرینی در حوزه‌ی کاری خودم یعنی مهندسی پزشکی و به طور دقیق‌تر مهندسی توان بخشی صحبت کنم. اما ابتدا می‌خواهم از راهی که آمده‌ام بگویم تا مشخص شود این صحبت‌ها را از چه جایگاهی می‌کنم.

من در سال ۷۳ وارد همین دانشکده شدم؛ ۲۵ سال پیش، تازه جنگ تمام شده بود و ما دانشجویان هم در حال و هوای جنگ بودیم، به همین خاطر از دید بسیاری از ما، بخش مهمی از صنعت را صنعت نظامی تشکیل می‌داد؛ نگاهی که امروز تقریباً به طور کامل حذف شده است.

خب من قبل از دانشگاه هم آدم دست به آچاری بودم؛ به نجاری و آهنگری بسیار علاقه داشتم و در خانه انجام می‌دادم. در دوره‌ی دکترای در دانشگاه «واترلو»، کانادا، بر روی طراحی مجموعه‌ای از ربات‌ها کار کردم که برای حرکت خیلی سریع بودند که کاربرد اصلی آن هم در صنعت بسته بندی بود. سفارش‌دهنده هم شرکتی بود در استان اونتاریو که کارش ساختن ربات بود برای انواع مصارف صنعتی، از جمله بسته‌بندی. نتیجه‌ی کار تیم ما تبدیل شد به یک پنتنت یا ثبت اختراع که استاد راهنمای من بنا داشت این‌ها را تجاری‌سازی کند و به من هم پیشنهاد تأسیس شرکت و تجاری کردن آن ربات‌ها را داد. اما من به محض فارغ‌التحصیل شدن از دوره‌ی دکترای، یک پیشنهاد کار آکادمیک از دانشگاه آلبرتا داشتم؛ که بعد از کلی فکر کردن تصمیم گرفتم بروم آلبرتا و وارد آن شرکت نشوم (البته به صورت مشاور با آن‌ها کار می‌کردم). آن شرکت برای توسعه‌ی آن ربات سختی‌های فراوانی کشید، در آخر هم رباتش نتوانست حضوری جدی در صنعت پیدا کند؛ و فکر می‌کنم پس از فروش ۸ یا ۹ تا، نهایتاً تبدیل به محصول دیگری شد.

در استان آلبرتا صنعت رباتیک واتوماسیون رونق چندانی نداشت؛ به عنوان یک استان نفت‌خیز، نفت و گاز صنعت اصلی آنجا بود به علاوه‌ی حوزه‌های محیط

یاران برای محور، محور برای همه!

مرتضی شکاری، مهندس مکانیک ۹۴

**خدایا جهان پادشاهی تو راست
ز ما خدمت آید خدایی تو
راست**

تقریباً چهار سال از زمانی که برای اولین بار وارد محور شدم گذشت. الان که فکر می‌کنم، اولین خاطرات دوران دانشجویی من از همین دفتر شروع شد، اردوی یزد بود (اوایل ترم ۲) که با خیلی از دوستانم و تیم محور ۲۳ و ۲۴ از نزدیک آشنا شدم. فعالیت دانشجویی من از جشن ورودی‌های ۹۵ شروع شد؛ یادمه اون زمان فضای محور اینقدر باز و صمیمی و فعالیت‌های محور خیلی فراگیر نبود، شاید یکی از دلایل اون می‌تونه عدم مشارکت بالای بچه‌ها توی برگزاری مراسم‌ها و رویداد های مختلف باشه، کاری که به همت اعضای شورای محور ۲۵ به خوبی پایه‌ریزی و نقطه شروعی برای فعالیت‌های پرشور و نشاط دانشجویی در دوره ۲۶ شد.

اولین و مهم‌ترین دغدغه‌ی مشترک همه‌ی اعضای محور ۲۶ پاسخ‌گویی به رأی اعتماد بی‌سابقه‌ی دانشجویان عزیز دانشکده، فارغ از در نظر گرفتن هر گونه شأن و مقامی در برابر دانشجویان بود، لذا با تکیه بر تمام پتانسیل‌ها و کمک یاران عزیز محور، اولین فعالیت محور رو با برگزاری افطاری سال ۹۷ دانشکده شروع کردیم، مراسمی که تمام هزینه‌های آن از طریق کمک‌های داوطلبانه تأمین شد. ویژه‌برنامه بعدی مربوط به جشن ورودی‌های ۹۷ دانشکده بود که به لطف همت بچه‌ها با حضور بیش از ۹۰ نفر از ورودی‌های دانشکده در تاریخ ۱۶ مهر ماه ۹۷ برگزار گردید.

و اما می‌رسیم به پرنشاط‌ترین و در عین حال سخت‌ترین روز های فعالیت انجمن علمی، برگزاری سه ویژه‌برنامه در کمتر از ۱۳ روز

، بازدید ۳۵ نفره از صنایع شهر تبریز در طی ۲ روز (۲۰ الی ۲۲ آذر ماه)، برگزاری رویداد روز پژوهش با حدود بیش از ۳۰۰ شرکت‌کننده و حضور ۵ شرکت و ارائه‌ی ۳۰ پوستر از پایان‌نامه‌های برگزیده‌ی دانشکده (۲۰ آذر ماه) و برگزاری جشن یلدای ۹۷ دانشکده با حضور بیش از ۳۵۰ نفر از دانشجویان (۳ دی ماه)، که این مهم جز با کمک و همکاری یاران محور محقق نمی‌شد.

آخرین ویژه‌برنامه محور ۲۶ برگزاری جشن ۲۵ سالگی دفتر فعالیت‌های دانشجویی (محور) و جشن یاد استاد به صورت هم‌زمان بود. (۱۴ اردیبهشت ماه)

ولی فعالیت‌های محور همان‌طور که می‌دانید فقط به ویژه‌برنامه‌ها خلاصه نمیشه، به همت مسئولین هر بخش و کمک یاران محور، فعالیت‌های زیر طی بازه‌ی زمانی اول خرداد ماه ۹۷ تا اواسط اردیبهشت ۹۸ توسط محور برگزار شد:

- برگزاری ۱۵ بازدید علمی برای دروس ترمودینامیک ۱ و ۲ (۴ گروه)، نیروگاه حرارتی، روش تولید، ابزارشناسی، مبانی فراساحل، طراحی اجزاء ماشین (۱ و ۲)، مواد مرکب، مهندسی دریایی، قالب تزریق پلاستیک، قالب پرس و روش تولید.

- برگزاری ۹ دوره‌ی آموزش نرم افزار (متلب مقدماتی و پیشرفته، آباکوس، کتیا، کامسول، انسیس مقدماتی و پیشرفته، پی دی ام اس) با بیش از ۵۲ ساعت آموزش به حدود ۲۶۰ نفر مهارت جو

- برگزاری مسابقه از دیوار تا لیوان (ویژه ورودی‌های ۹۷) با شرکت ۱۴ نفر در قالب ۵ تیم و آغاز به کار دومین دوره مسابقه ملی مکانیک برتر به میزبانی دانشگاه صنعتی شریف

- مشارکت و همکاری در برگزاری کارگاه‌های تعاملی مهارت‌های آکادمیک، توربو ماشین، تصویربرداری فراصوت، چاپ زیستی، معرفی هوش مصنوعی و برنامه‌نویسی پایتون، چاپگر سه‌بعدی زیستی و فناوری‌های وابسته

- فعالیت‌های کم‌نظیر تیم علمی محور در زمینه‌های برگزاری سلسله جلسات کاتالوگ در ۸ جلسه و با میانگین ۴۰ نفر شرکت‌کننده، همکاری با معاونت پژوهشی دانشکده در برگزاری ۱۶ زنگ پژوهش با ارائه‌ی اساتید داخلی و خارجی و فارغ التحصیلان فعال در صنعت کشور.

محور ۲۶ فقط محور فعالیت‌های علمی نبود بلکه در فضای فرهنگی دانشکده نیز حرف‌هایی از جنس فرهنگ برای ارتقای سطح علمی دانشکده داشت لذا در این راستا می‌توان به فعالیت‌های علمی-فرهنگی زیر اشاره کرد:

- چاپ ۷ شماره از نشریه خمش همراه با ضمیمه‌ی علمی آن (برش) - تعریف و تدوین سلسله جلسات گیربکس و برگزاری اولین جلسه آن با حضور دکتر ارجمند

- برگزاری جلسه پرسش و پاسخ کارآموزی با حضور دکتر تقی پور، مسئول کارآموزی دانشکده

- برگزاری سلسله جلسات گفت و گو به زبان انگلیسی (Talk Time)

- پخش بازی‌های رفت و برگشت فینال جام باشگاه‌های آسیا و دیدارهای ال کلاسیکو در دفتر محور این بود نتیجه‌ی فعالیت‌های محور ۲۶، امیدوارم تلاش‌های ما در راستای بهبود و ارتقای سطح علمی و فرهنگی دانشکده، پاسخ خوبی به رأی اعتماد دانشجویان عزیز داده باشد.

و در پایان، با توجه به انتخاب افرادی شایسته در ۲۷ امین دوره‌ی انتخابات محور، امیدوارم محور ۲۷ نقاط قوت محور ۲۶ را پررنگ‌تر و نقاط ضعف آن را کم‌رنگ‌تر کند. با آرزوی موفقیت روزافزون برای محور عزیزمان

کارمے آموزی؟!!

کیفیت دوره کارآموزی به گروه‌ها و ذهنیت دانشجویان ارتباطی دارد؟

پویا عرب، مهندس مکانیک ۹۴

حمیدرضا فتحی، مهندس مکانیک ۹۵

به کارآموزان اعتماد دارد و بخشی از کار شرکت را به آن‌ها می‌سپارند. (۲) دانشجویان از قبل باتوجه به اهدافی که در ذهن دارند شرکت مورد نظر خود را انتخاب کرده‌اند.

هدف

بیشتر افرادی که کارآموزی ۱ را در شرکت‌های گروه الف و ب گذرانده‌اند، این دوره را ابتدا مفید می‌دانستند؛ ولی در طی آن، نظرشان تغییر کرده‌است. البته نسبت این گزینه با ترکیب کارآموزی یک و دو برای گروه الف بهبود پیدا می‌کند و با افرادی که به هدف مورد نظر خود رسیده‌اند، برابری می‌کند؛ علت این امر می‌تواند درس گرفتن دانشجویان از کارآموزی ۱ خود باشد؛ یعنی با تحقیق و تعیین علایق خود، کارآموزی دوم خود را بهتر و هوشمندانه‌تر انتخاب کرده‌اند. البته ممکن است سرخوردگی و تجربه بد کارآموزی ۱، باعث شود هدف دانشجویان برای کارآموزی ۲، فقط اخذ گواهی ۲۴۰ ساعت در شرکتی باشد که آسان بگیرند؛ که این اتفاق، خود را در مجموع کارآموزی یک و دو در گروه پ نشان می‌دهد؛ درحالی‌که اگر فقط کارآموزی ۱ را برای این گروه در نظر بگیریم، ۶۳.۶ درصد افراد به اهداف خود رسیده‌بودند، ۲۷.۳ درصد این دوره را مفید می‌دانستند و نظرشان تغییر کرده بود و فقط ۹.۱ درصد هدفشان اخذ گواهی ۲۴۰ ساعت بوده‌است. در کارآموزی یک و گروه الف، تعداد کمی از افراد، ابتدا هدفشان فقط اخذ گواهی ۲۴۰ بود؛ ولی در طی دوره، نظرشان

کارآموزی دوره‌ای است که با برنامه‌ریزی درست، هدفمند و انتخاب هوشمندانه می‌تواند مفید و تاثیرگذار باشد اما گاهی برای رسیدن به این نتیجه مشکلات و موانعی وجود دارد که دانشکده باید برای رفع آن‌ها تصمیمات جدی‌ای اتخاذ کند. ۴۶.۲ درصد کسانی که فرم داخل کانال تلگرامی را پر کرده‌اند دانشجویان ورودی سال ۹۵ هستند که فقط کارآموزی ۱ را گذرانده‌اند و بعد از آن‌ها ورودی سال ۹۴ با ۴۲.۳ درصد بیشترین مشارکت را داشته‌اند اما نکته قابل توجه تعداد شرکت‌کنندگان کم ورودی ۹۳ و ما قبل آن است که تنها ۱۱.۵ درصد از مجموع افراد را تشکیل داده‌اند این اتفاق می‌تواند دلایل مختلفی مانند درگیر بودن در مسائل درسی و زندگی داشته‌باشد ولی به نظر نویسنده این متن برای ایجاد تغییر و استفاده بهتر دانشجویانی که در آینده وارد این دانشکده می‌شوند نباید بی‌تفاوت بود و پر کردن فرم یک الی دو دقیقه از وقت ما را می‌گیرد که آنچنان زیاد نیست. طبق نظرسنجی انجام‌شده موارد زیر قابل توجه است.

فرایند اخذ

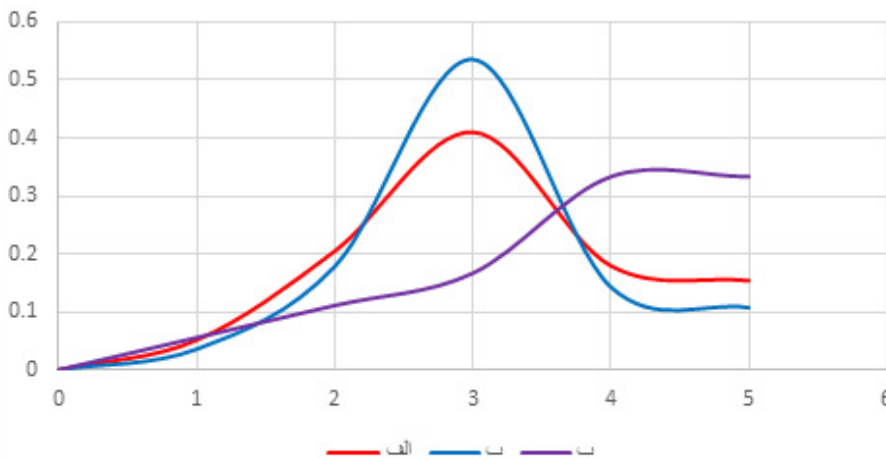
میزان رضایت دانشجویان از این قسمت، متوسط رو به پایین است. عدم اطلاع‌رسانی صحیح و مراحل زیاد اداری، می‌تواند از علل اصلی این اتفاق باشد. شاید هم ساختار این دوره (دو دوره، هر کدام

۲۴۰ ساعت و در مجموع صفر واحد) بر جواب‌ها تاثیرگذار بوده‌است.

مقایسه‌ی گروه‌ها

طبق نظرسنجی انجام‌شده و بازخوردهای گرفته‌شده، در گروه‌های الف، ب و پ میزان یادگیری، محیط حرفه‌ای و ... متفاوتی وجود دارد. همکاری و همیاری مسئول کارآموزی، نحوه برخورد کارکنان با کارآموز، محیط حرفه‌ای و مطالب آموخته‌شده در هر سه گروه، به‌ویژه گروه پ، وضعیت مناسبی دارد؛ اما میانگین مهارت عملی جدید کسب‌شده در گروه پ اختلاف قابل توجهی با دو گروه دیگر دارد. همچنین در کل باتوجه به نمودار پراکندگی امتیازات داده‌شده، گروه پ وضعیت خوب و دو گروه دیگر وضعیت متوسطی دارد.

نمودار پراکندگی میانگین نسبی امتیازات داده شده به هر گروه

تغییر می‌کند. اما دوباره با در نظر گرفتن مجموع کارآموزی یک و دو، تعداد افرادی که این گزینه را انتخاب کرده‌اند، رشد پیدا می‌کند. علت این افزایش در کارآموزی ۲، علاوه بر عاملی که بالا ذکر شده است، یادگیری دروس تخصصی و کاربردی بیشتر است.

نظرات

«فایده» به خصوصی نداشت؛ زیرا به دلیل

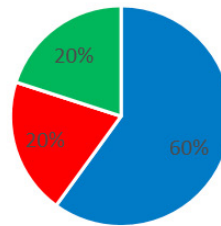
محدودیت مدت کارشناسی، مجبور به پاس کردن زود هنگام آن شدم و به دلیل پاس نکردن درس‌هایی همچون طراحی اجزا، دینامیک ماشین و... موفق به یادگیری موضوع خاصی نشدم. همچنین مرکز کارآموزی نیز بنده را در بخش نامناسبی قرار داد که متأسفانه موضوعی برای یادگیری در آن جا به طور کلی وجود نداشت» «به طور کلی اگر تلاش بشه پروژه‌های مشترک بین صنعت و دانشگاه جایگزین کارآموزی بشه، به نظرم خیلی بهتره»

«کلا که کارآموزی چیز به درد بخوری نیست برا ۹۰ درصد دانشجویها. با این کارایی که مسئول کارآموزی دانشکده می‌کنن و این مراحل اداری بی خود سخت ترش هم می‌کنن، کل کارآموزی انگار بر مبنای این بنا شده که دانشجو از صنعت کشورش و حتی خود کشور بدش بیاد؛ انگار کمر بستن جمله «ما نمی‌توانیم» رو به صورت عملی به دانشجویها نشون بدن»

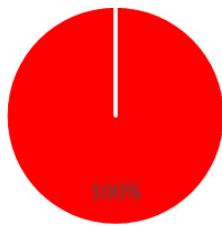
«کاهش مدت زمان کارآموزی، تعیین هدف و تعریف پروژه جهت انجام در حین کارآموزی (مثلا پروژه تحقیقاتی راجع به مرکز و کارهای انجام شده در آن جا، طراحی یک طرح بخصوص یا...)، کنترل بیشتر دانشگاه بر عمل کرد مرکز کارآموزی»

«صنعت رو وقتی می‌بینی، یه جوری می‌شی؛ با این که خیلی، آدم حتی از صنعت خوشش بیاد؛ ولی وقتی می‌بینی هیچ کی تلاشی نمی‌کنه اون جا، حالش بد می‌شه؛ همه

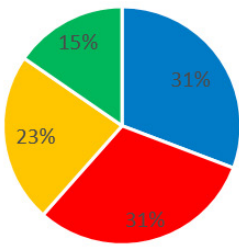
گروه پ

گروه ب

گروه الف

بله، مفید بود و به اهدافی که در نظر داشتیم رسیدیم

این دوره را مفید می‌دانستم ولی در طی آن نظرم تغییر کرد

هدفم فقط اخذ گواهی 240 ساعت بود ولی گذارندن این دوره نگرش جدیدی در من ایجاد کرد و نظرم تغییر کرد

هدفم فقط اخذ گواهی 240 ساعت بود

استفاده می‌کنند؛ یا کسانی که تحت تأثیر جو حاکم شده قرار می‌گیرند، معمولاً تابستان سال دوم که اغلب دانشجویان دیدی از علایق و آینده شغلی خود ندارند و دروس تخصصی‌ای مانند طراحی اجزا ۲، دینامیک ماشین و... پاس نکرده‌اند، کارآموزی را اخذ می‌کنند و در نتیجه، موفق به یادگیری، تکمیل معلومات و استفاده از دانش خود در انجام کار نمی‌شوند.

پیشنهادهایی برای بهبود وضع موجود، وجود دارد:

مدت زمان کارآموزی‌ها کاهش پیدا کند یا مدت زمان کارآموزی ۱ با توجه به سطح کم دانش تخصصی دانشجویان و تکراری شدن کارها، بعد از مدتی به ۱۲۰ ساعت کاهش پیدا کند. کارآموزی، پروژه مشترک با صنعت تعریف شود. کنترل دانشکده بر مراکز و شرکت‌ها بیشتر شود. صفر واحدی نباشد تا اخذ نمره مناسب برای دانشجو مهم باشد. اطلاع‌رسانی بهتری از طرف آموزش دانشکده انجام شود و قبل از فرایند اخذ، دوره‌ای برای دانشجویان برگزار شود تا با مزایا و اهداف این دوره آشنا شوند و با شناخت علایق خود انتخاب بهتری داشته باشند. در آخر، خود دانشجو برای این زمانی که می‌خواهد بگذرانند، اندکی دغدغه داشته باشد و خودش تحقیق و جست‌وجو کند تا انتخاب مناسبی داشته و در طول این دوره، دچار احساس اتلاف وقت و خمودگی نشود.

می‌آن وقت تلف کنن برن؛ فقط خودت باید بخوای چیزی یاد بگیری تا یه کم در زمینه یادگیری موفق باشی؛ وگرنه صنعت تورو به این مسیر هدایت نمی‌کنه»

«شرکت، کارآموزان را سر بار خود می‌دید و هیچ‌گونه بار آموزشی‌ای برای بنده نداشت و یکی از بدترین تجربیات من به حساب می‌آید.» «بعد از تجربه ایران خودرو، فقط هدفم اخذ گواهی بود»

«هدفم این بود که یه چیزی یاد بگیرم. ولی یکم که گذشت، دیدم خود مسئول اون جا سعی در کار ندادن به ما و نیومدن مون داره» «تجربه جدید»

«از کارآموزی اولم ناراضی بودم؛ چون احساس می‌کردم تو اون شرکت مسخره‌ام و کارم برا هیچ کس مهم نیست و از برخوردهای توی شرکت هم اصلاً خوشم نمی‌اومد»

«بیش تر کارهای زمان بر و بدون یادگیری مهارت جدید به کارآموز سپرده می‌شد.»

«زمان کارآموزی به قدری طولانی بود که پس از حدود ۱۰۰ ساعت، حضور در شرکت صرفاً اتلاف وقت شده بود»

جمع بندی

به علت کوتاه بودن مدت دوره کارشناسی، دانشجویانی قصد دارند این دوره را در هشت ترم تمام کنند و در تابستان سال آخر به استراحت بپردازند؛ دانشجویانی هم که قصد اپلای دارند، از این زمان برای خواندن زبان و گرفتن گذرنامه

محمد مهدی سخای

مهندس مکانیک ۹۶

جشن از جنس نوستالژی و تجربه

گزارش از مراسم ۲۵ سالگه محور

آخرین برنامه جشن ۲۵ سالگی محور که یکی از پاهای ثابت جشن های دانشکده شده است، مسابقه استاد-دانشجو بود. با شروع مجری مسابقه، تعدادی از اساتید قرار را ترجیح ندادند و فرصت را به جوان ترهایی همچون دکتر محسن اصغری و دکتر وحید حسینی دادند. آیتام اول برنامه مانند سایر مسابقات نبود و درون مایه آن دارای نوآوری جالب توجهی بود. یکی از اعضای تیم باید نوای آهنگی

که برای او پخش می شد را اجرا می کرد تا هم تیمی او بتواند نام آهنگ را تشخیص بدهد. در نگاه اول ساده به نظر می آمد اما لب زدن ها و هشدار داورها در اجرا تیم ها، حضار را با خنده روی صندلی هایشان بالا و پایین می کرد. آیتام بعدی مسابقه سرعت

عمل و اطلاعات عمومی استاد و قدرت بدنی دانشجو را به چالش می کشید که در نوع خود جذاب و هیجان انگیز بود.

آیتام شیرین

و اما بخش آخر جشن، پر از شیرینی بود اما نه فیزیکی بلکه روحی! تابلویی از عکس های قدیمی دانشکده و بچه های دوره های آغازین انجمن علمی که گذران عمر دانشکده را به خوبی به تصویر کشیده بود و دیدن آن عکس ها، لذتی خاص داشت. در آخر هم باید از دوستان بخش تدارکات جشن تشکر کرد که برای بسته بندی خوراکی های جشن از کیسه های کاغذی استفاده کردند و به فکر محیط زیست بودند.

دوندگی ها صورت گرفت و چه خون دل ها خورده شد تا این کودک تازه به دوران رسیده، راه رفتن بیاموزد و قدم در راه بزرگ اثربخشی بر مسیر آینده دانشکده خود بگذارد. خوش حالی این دو مهمان ویژه از این که رشد و بلوغ تلاش های خود را می دیدند قوت قلبی برای همه ی دانشجویان دانشکده بود تا به فردا امیدوار باشند و بدانند آن ها نیز می توانند تأثیرگذار باشند.

صندلی داغ

در ادامه، برنامه های جشن تعاملی شده و شور و حال حضار را بیشتر می کرد. برنامه ی صندلی داغ با حضور دو هم دوره ای سال های دور زمانی که نسل ما آن را به چشم خود ندیده - جناب آقای آقایانی (دومین دبیر محور) و دکتر وحید حسینی استاد خوش اخلاق دانشکده آغاز شد. در ابتدا کمی از دوران خودشون و در ادامه از فعالیت هایی گفتند که در دوران دانشجویی خودشون انجام دادند. مجری برنامه هم سعی داشت با شیطنت هایی برنامه را داغ تر کند اما آن دو بزرگوار باهوش تر از این حرف ها بودند. (:

لب نزن!

طبق روال همیشه برویچه های محور یک جشن برای نیمه ی اول سال جدید تدارک دیده بودند اما حس و حال این جشن با سایر جشن ها متفاوت بود. برنامه ی چند سال اخیر دانشکده در این برهه ی زمانی برگزاری جشنی تحت عنوان **یاد استاد** بود که در آن جایزه استاد با اخلاق دانشکده، مرحوم کارگر نوین، اهدا می شد. امسال به دلیل تداخل با تولد ربع قرن انجمن علمی، انگیزه

را برای شرکت در جشن دوچندان می کرد. جشن با پخش تلاوت قرآن و سرود ملی آغاز شد و در ادامه با پخش کلیپی از بچه هایی که با محور در ارتباط هستند و به چالش کشیدن دیدگاه افراد باتجربه دانشکده

یعنی فعالان حوزه علمی-فرهنگی و دیدگاه تازه جوانه زده ورودی ها، وجهی از اهمیت فعالیت های دانشجویی در دوران تحصیل را به حضار نشان داد که با سخنرانی ریاست دانشکده و بیان جمله ای که : **«با زندگی کردن است که تجربه به دست می آوریم و فعالیت شما دانشجویان از همین جنس است.»** مهر تاییدی بر این امر زده شد.

مهمان ویژه

بخش جالب جشن به سخنرانی دو مهمان ویژه برنامه که از مؤسسين انجمن علمی دانشکده بودند، مربوط می شد. مهندس نعمت الهی و روزبهانی در سخنرانی های خود از سختی راه در ابتدای کار گفتند، این که چه

مقصد بهانه‌ای است؛ رفتن رسیدن است!

گزارشی از عملکرد صنفی

علی لاجوردی،
مهندس
مکانیک ۹۴

مهندسی معکوس»، «بازرسی تجهیزات صنعتی»، «موتورهای احتراق داخلی»، «مبانی طراحی کنترل اتوماتیک (طراحی کنترلر)» و «نگهداری ماشین آلات» تحقق یافت. لذا خداوند را شاکریم که به شعار «واحد اختیاری، اجباری نیست» جامه‌ی عمل پوشانیدیم. علاوه بر بحث واحدهای اختیاری، شورای صنفی در انتخاب واحد دو ترم گذشته نیز حضور مؤثری داشت. به طوری که برنامه‌ی امتحانی ترم کنونی کاملاً با توجه به درخواست دانشجویان توسط اعضای شورا تنظیم گردید.

مسئله‌ی مهم دیگری که شورا از ابتدای تشکیل به آن نگاه ویژه‌ای داشت بحث تغییر در چارت درسی بود. پیشنهادهای متعددی توسط دانشجویان، اعضا و حتی برخی از اساتید مطرح گردید. یکی از مهمترین این پیشنهادها برداشته شدن هم‌نیازی دروس سیالات ۲ و ریاضی مهندسی و نیز ارائه شدن دو درس ریاضی مهندسی و مبانی برق ۲ توسط دانشکده مکانیک بود که متأسفانه تا به امروز موافقت نهایی صورت نگرفته است و امید داریم در ترم‌های آتی شاهد این تغییرات باشیم. مسئله‌ی دیگر تغییر در روند

برخی آزمایشگاه‌های دانشکده بود که به یاری مسئولین مربوطه شاهد تغییرات مثبتی بودیم که البته با ایده‌آل شورا فاصله داشت. موضوعی که شاید در چند هفته گذشته دانشجویان زیادی درگیر آن بودند موضوع کارآموزی بوده است. سعی شد به همت دکتر تقی پور، لیست شرکت‌های پیشنهادی فهرست پربارتر و پربازده‌تری باشد که مقایسه‌ی لیست امسال و سال گذشته خود گواه این مسئله است. در مورد نحوه‌ی گزارش کارآموزی صحبت

جدید و در نهایت تحویل کدها در دو نوبت بود.

البته فعالیت بخش رفاهی صرفاً به کدها محدود نمیشود. با پیگیری‌های صورت گرفته، یک دستگاه وندینگ ماشین تهیه و جنب آزمایشگاه بیومکانیک نصب و راه اندازی شد. اقدام دیگری که با همکاری معاونت دانشجویی صورت گرفت تهیه آب‌گرم‌کن برای سرویس‌های بهداشتی دانشکده بود

در قسمت آموزشی، اواسط تابستان

به این جمع‌بندی رسیدیم که با نظرسنجی از دانشجویان و تعامل با اساتید دانشکده و واحد آموزش، اقداماتی در مورد واحدهای اختیاری صورت دهیم. در نتیجه درخواست های شورای صنفی در ترم ۱۳۹۷۱ درس «طراحی قالب های تزریق پلاستیک» برای اولین بار و درس «طراحی و توسعه محصول» پس از ۴ ترم ارائه شدند.

البته حاصل این درخواست ها در ترم ۱۳۹۷۲ با ارائه دروس «مواد مرکب»، «کاربرد آمار و احتمال در مهندسی مکانیک»، «اصول

صنفی اصلاً یعنی چی؟ کارش چیه؟ هدفش چیه؟ چرا باید رأی بدیم و توی انتخاباتش شرکت کنیم؟»

پرسش های بالا احتمالاً سؤالاتی هستند که اکثر دانشجویان در زمان اولین رأی خود به شورای صنفی از یکدیگر پرسیده اند. در این متن قصد داریم با ارائه عملکرد یک‌ساله‌ی شورای صنفی، به این سؤالات پاسخ دهیم.

شورای صنفی ۹۷-۹۸ رسماً در عصر روز سه‌شنبه، ۱۸ اردیبهشت ۹۷ آغاز به کار کرد. در اولین اقدام، اعضای شورا در دو بخش رفاهی و آموزشی تقسیم شدند. در بخش آموزشی راینی ها با معاونین آموزشی دانشکده مکانیک و مرکز کارگاه‌ها به نتیجه رسید و در ترم تابستان شاهد برگزاری ۴ آزمایشگاه سیالات، ترمودینامیک، مقاومت مصالح و انتقال حرارت بودیم. در بخش کارگاه ها نیز کارگاه های جوش، اتومکانیک و ماشین‌افزار علاوه بر فارغ التحصیلان، ظرفیت را برای دانشجویان سال های پایینتر هم باز کردند. مأموریت موازی شورا بحث کمد های دانشکده بود که آغاز فرایند آن به شورای صنفی دوره‌ی قبل برمی‌گشت. با اصلاح نهایی آیین‌نامه کدها، فرایند تحویل کمد به دانشجویان آغاز شد.

به طور خلاصه این فرایند شامل نهایی شدن آیین‌نامه، ارسال اعلامیه تحویل کمد به دانشجویان سابق، بازگشایی کدها، نصب قفل جدید، شماره‌گذاری جدید کدها، فراخوان و ثبت نام متقاضیان

هرچه بیش تر می آموزی، کمتر می هراسی

معرفی کتاب «درک یک پایان» اثر جولین بارنز

ستاره بیات،

مهندس مکانیک ۹۶

پا به میانسالی گذاشته و داستان زندگی اش را به یاد می آورد. نگاه پر تجربه تونی به گذر عمر، از عوامل جذابیت این کتاب است. تونی در جوانی اش با پسری نابغه به نام آدرین آشنا می شود. این برتری هوشی لطمه ای به رفاقت تونی و آدرین نمی زند، تا اینکه باعث ایجاد اختلال در رابطه تونی و دختر مورد علاقه اش به نام ورونیکا می شود. پس از دیدار ورونیکا و آدرین، داستان های پیچیده ای اتفاق می افتد که تونی با نگاهی آمیخته به تجربه این حوادث را روایت می کند. در پایان کتاب، مصاحبه ای

با جولین بارنز ضمیمه شده که خواندن آن خالی از لطف نیست. معماها و مجهولاتی در داستان درک یک پایان تا انتهای کتاب ذهن خواننده را به چالش می کشند و به شکلی کاملاً غیرمنتظره و غافلگیر کننده

حل می شوند. همانطور که جولین بارنز می نویسد: «به پایان زندگی می رسی. نه، نه خود زندگی، بلکه به پایان چیزی دیگر: به پایان احتمال هر دگرگونی در آن زندگی. فرصت یک لحظه مکث طولانی داری، فرصت کافی که از خود بپرسی دیگر چه خطایی کرده ام؟ ... صحبت از انباشتگی ست. صحبت از مسئولیت است. و در ورای این ها صحبت از ناآرامی است. ناآرامی بسیار.»

«داستان زندگی مان را چند وقت به چند وقت می گوییم؟ چند بار آن را راست و ریس می کنیم، شاخ و برگ می دهیم، تکه هایی را زیریرکی می زنیم؟ ضمناً عمر هر چه بیشتر طول بکشد، از تعداد نزدیکانی که می توانند روایت ما را زیر سوال ببرند کم می شود، از تعداد کسانی که می توانند تذکر بدهند که این زندگی زندگی ما نیست و فقط و فقط قصه ای ست که ما درباره زندگی خود سرهم کرده ایم و به دیگران - و بیش از همه به خود - گفته ایم»

درک یک پایان، از رمان های پر فر و ش جو لین بارنز و برنده جایزه بوکر سال ۲۰۱۱ است که در سال ۱۳۹۴ به فارسی ترجمه شد. شاید شما هم چنین تجربه ای داشته باشید که

با گذر زمان، بخشی از خاطرات گذشته تان، به جای اینکه کم رنگ تر شوند، جایی پررنگ تر و زنده تر را در ذهن تان اشغال می کنند؛ چنان که جا برای فکر کردن به آن چه هم اکنون در اطراف تان می گذرد تنگ می شود. اگر چنین حسی را تجربه کرده باشید، با روایت جولین بارنز در کتاب درک یک پایان بیگانه نخواهید بود. روایت این کتاب از زبان مردی است به نام تونی، که

هایی شد که تحویل گزارش برای راحتی حال دانشجویان به صورت اینترنتی باشد. البته مهمترین تغییری که با پیشنهادات شورا بناست اعمال شود به سال جاری نرسید ولی امیدواریم در سال های آتی شاهد آن باشیم: پیشنهاد شورا تغییر کارآموزی های ۲۴۰ ساعته به دو کارآموزی ۱۲۰ ساعته بود که با آن موافقت نشد لکن طبق آخرین اطلاعاتی که کسب کردیم مقرر شده است یک درس صفر واحدی «آشنایی با مهندسی مکانیک» جایگزین کارآموزی ۱ شود و حول آن دانشجویان تعدادی بازدید از کارخانه های نسبتاً بزرگ داشته باشند و در ادامه، یک کارآموزی ۲۴۰ ساعته در تابستان سال سوم یا چهارم خود داشته باشند.

و اما مسئله ای مهمی که تمامی مخاطبین این متن هنگام ورود به دانشکده به آن نگاه ویژه ای داشته اند و دغدغه نسبتاً مهمی برای هم دانشکده ای هایمان است، مسئله ساختمان جدید می باشد. ان شاء الله در ماه آینده حول این موضوع پرونده ای ویژه ای خواهیم داشت.

پس از شمارش آرای انتخابات اخیر، از افزایش درصد مشارکت نسبت به سال های اخیر نسبت به مثبت بودن عملکرد شورا اطمینان قلبی حاصل کردیم و خرسند گشتیم. شکر خدا افراد شایسته ای توسط دانشجویان عزیز انتخاب گردیدند و با توجه به افزایش تعداد دانشجویان دانشکده به بالای هزار نفر، اعضای شورا نیز به ۱۰ نفر افزایش یافت که در نتیجه ای آن، به فضل الهی شاهد افزایش مطالبات صنفی خواهیم بود.

یکی از نکات مثبت شورای جدید حضور بانوان و نیز دانشجویان رشته دریا می باشد. در نهایت برای آقای بیک احمدی و تیم شان آرزوی موفقیت داریم.

صفحه آزاد محور

سینا غلامی، مهندسی مکانیک ۹۶

ترانه

محمدتاج بخش،

آموزش زبان انگلیسی ۹۳

مرز

از عشق دوری می‌کنم
هر دفعه که عاشق ترم
احساس تو می‌سازم و
آوار می‌شی تو سرم

هر عشق، نفرت می‌شه تا
وقتی که می‌شه رد بشی
سبقت بگیر از عاطفه
شاید برام ممتد بشی

از ترس احساسم به تو
از راه دور عاشق شدم
بلکه نترسی از من و
شاید نترسم از خودم

این مرز بین ما دو تا
تنبیه از جنس خودم
از بس که سرخوش بودم و
بی‌مرز عاشق می‌شدم

من قبل تو تنها شدم
از بس که از ما، من شدم
باید بفهمی قبل تو
با هر زنی دشمن شدم

سلام دوستان! در این شماره‌ی صفحه
آزاد، سری به خودمون زدیم. سؤالات
این سری در مورد محور و عملکردش
از نظر شما دانشجویان عزیزه.

سوال اول: اولین بار از چه طریقی
با محور آشنا شدید؟
- کانال محور

- تو اون روزهای شروع ترم اول توی
اون غرفه‌های جلو تالارها
- اون اول که اومدم دانشگاه می‌دونستم
باید یک انجمن علمی‌ای وجود داشته

سوال دوم: محور را بیشتر به
واسطه‌ی کدام فعالیت می‌شناسید؟
- جشن
- جشن‌ها
- کلاس‌های نرم افزار و جشن‌ها
- بازدیدهایی که برگزار می‌کرد
- یاد استاد
- فعالیت‌های فرهنگی مثل برگزاری
جشن‌ها
- فعالیت‌های علمی دانشکده
- جشن یلدا
- بازدید

باشه، ولی نمی‌دونستم کجاست و
چه‌طوری می‌تونم پیدااش کنم. این شد
که شروع کردم به پرس‌وجو تا آخر با
کلی بدبختی محور رو پیدا کردم (و
البته اون موقع، محور مثل الان فضای
خوبی نداشت).

- جشن یلدای سال ۹۴
- سال بالایی‌ها
- بعد از جشن معارفه ورودی‌ها ما رو
بردن محور. اونجا بود که آشنا شدم با
محور.

- صادق بهاری!

سوال سوم: از محور چه انتظاراتی
دارید که تا به حال انجام نشده است؟
- مسابقات بسیار کم است.
- برنامه ریزی شده تر عمل کنند
- برگزاری مسابقاتی مثل ای‌ال چلنج
دانشکده کامپیوتر یا گیمین صنایع
- فضای آرامتر و بدون تشنج و علمی‌تر
هدفمندتر شدن فعالیت‌ها و نزدیک
شدن به معنای انجمن علمی